

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218011520
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2218011520.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci proti obžalovanému D. F. a spol., pre pokračovací zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. e) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného D. F. proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 03.10.2018, č. k. 1T/79/2018-256, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.05.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný D. F., narodený XX.XX.XXXX v Q., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Želiezovce,

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa ruší výrok o treste odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 21.02.2018, sp. zn. 4T/4/2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 03.10.2018, č. k. 1T/79/2018-256 bol obžalovaný D. F. uznaný za vinného v bode 1) za pokračovací zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. e) Trestného zákona, za prečin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona, v bode 2) za pokračovací zločin krádeže podľa ust. § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. e) Trestného zákona, za prečin poškodzovania cudzej veci podľa ust. § 245 ods. 1 Trestného zákona, a obžalovaná I. B. bola uznaná za vinnú v bode 1) za pokračovací zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom

na ust. § 138 písm. e) Trestného zákona, za prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v bode 1) obvinení D. F. a I. B. v čase od 18:10 hod. dňa 04.07.2017 do 06:00 hod. dňa 05.07.2017 v obci A. W., W. ulica č. XX/XX, okres Dunajská Streda, sa spoločným konaním dostali cez záhradu uvedeného rodinného domu na dvor rodinného domu pod vyššie uvedeným číslom, kde obvinený D. F. rozbil sklenenú výplň dvojkrídlového chodbového okna a cez tento otvor následne otvoril kľučkou okno, cez ktoré sa potom obaja dostali do domu, kde všetko prehľadali a z kuchyne z regálu odcudzili 1 kus bioptron lampy značky Zepter v hodnote 240 eur, 1 kus tlakomeru - tonomeru v hodnote 38 eur, 6 kusov fliaš alkoholu v hodnote 41,94 eur, z iných častí domu potom odcudzili 4 kusy krištáľových váz v hodnote 140 eur, 3 sady pohárov v hodnote 135 eur a 2 kusy krištáľových mís v hodnote 40 eur, z mrazničky odcudzili 12 kg mrazeného bravčového mäsa v hodnote 60,78 eur, 10 kg kuracieho mäsa v hodnote 59 eur, ďalej odcudzili 8 kusov damaskových obliečok v hodnote 56 eur, 6 kusov osušiek v hodnote 6 eur, 1 kus dámskych náramkových hodínok v hodnote 48 eur a 2 kusy 50-eurových bankoviek, čím poškodenej I. A., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom A. W., W. č. XX/XX, okres Dunajská Streda, spôsobili krádežou škodu vo výške 964,72 eur podľa odborného vyjadrenia a poškodením sklenenej výplne okna škodu vo výške približne 50 eur, podľa udania poškodenej, pričom obvinený D. F. už bol rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 11729/2014 zo dňa 26.03.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 23.10.2014, odsúdený za zločin porušovania domovej slobody podľa ust. § 194 ods. 3 Trestného zákona,

v bode 2) obvinený D. F. v čase približne o 02.00 hod. dňa 07.08.2017 v obci Okoč, okres Dunajská Streda, na Hlavnej ceste č. 725 rozbil sklenenú výplň plastových dverí na predajni Jednota COOP č. 11-105, následne vošiel do predajne, kde zo stojana na cigarety nad pokladňou odcudzil 230 kusov škatúl cigariet rôznych značiek v hodnote 646,88 eur, čím spotrebnému družstvu COOP Jednota so sídlom Dunajská Streda, Korzo Bélu Bartóka 790, IČO: 00 168 831, krádežou spôsobil škodu vo výške 646,88 eur a poškodením dverí škodu vo výške 785,55 eur, pričom obvinený D. F. už bol rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/29/2014 zo dňa 26.03.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 23.10.2014, odsúdený za zločin porušovania domovej slobody podľa ust. § 194 ods. 3 Trestného zákona.

Obžalovanému D. F. súd I. stupňa uložil podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona pri použití § 41 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 38 ods. 5 Trestného zákona a § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona úhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, pri súčasnom zrušení rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 21.2.2018, č. k. 4T/4/2018 vo výroku o treste a zároveň súd zrušil v rozsudku výrok o vine ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona okresný súd obžalovaného D. F. zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd I. stupňa uložil obžalovanému D. F. trest prepadnutia vecí, a to rukavic a kukly v prospech štátu. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd poškodenej I. A., nar. X.X.XXXX, bytom A. W., W. č. XX/XX a spoločnosť COOP Jednota so sídlom Dunajská Streda, Korzo Bélu Bartóka 790, so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na hlavnom pojednávaní (vo veci vedenej pod sp. zn. 1T/79/2018) obžalovaní I. B. a D. F. po zákonom poučení v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásili, že sú vinní zo skutkov, ktoré sa im kladú za vinu a ľutujú svojho konania. Kládne odpovedali na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Okresný súd na návrh prokurátora prijal vyhlásenia obžalovaných. Následne nevykonal dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaní priznali spáchanie skutkov.

V súvislosti s predmetom dokazovania sa okresný súd postupom podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil s listinnými dôkazmi - s odpismi registra trestov obžalovaných a podstatným obsahom spisu Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 4T/4/2018.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd vychádzal zo samotného priznania sa obžalovaných na hlavnom pojednávaní, ale aj z ich výpovedí z prípravného konania. Po objektívnej ako aj po subjektívnej stránke mal preukázanú skutkovú podstatu u obžalovaného F. v bode 1) z pokračovacieho zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b)

Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, ako aj z prečinu porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona, pričom je možné obdobne kvalifikovať vykonaný skutok aj u obžalovanej B. a obžalovaný F. v bode 2) sa dopustil skutkovo aj právne pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona k § 138 písm. e) Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu postupoval podľa ust. § 34 a nasl. Trestného zákona. Prihliadol pritom aj na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obidvoch obžalovaných možno podľa názoru okresného súdu konštatovať jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a to, že sa priznali k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovali, ďalej zväžil u spolupáchatelov akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu, prihliadajúc na spôsob spáchania, zavinenie, pohnútku a u obžalovaného F. aj na stav priťažujúcich okolností. Prevládali u neho priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona to, a že spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený.

Súd I. stupňa zväžil u obžalovaného D. F., že sa sústavne dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti obdobnej povahy, pričom ani vykonané predchádzajúce tresty nemali na neho dostatočný prevýchovný účinok. Vzhľadom na spôsob vykonania činu, časové obdobie kedy vykonal uvedené skutky ako aj skutok vo veci vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 4T/4/2018, a kedy došlo k jeho odsúdeniu vo veci sp. zn. 4T/4/2018, okresný súd dospel k záveru, že nápravu a prevýchovu obžalovaného F. možno dosiahnuť iba uloženým nepodmienečným trestom odňatia slobody pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, a to pri súčasnom zrušení rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda 4T/4/2018 dňa 21.2.2018 vo výroku o treste, pričom súd zrušil aj ďalšie výroky, ktoré mali v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Na trest odňatia slobody zaradil obžalovaného F. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním uvedeného skutku vo výkone trestu odňatia slobody. Zároveň súd rozhodol aj o prepadnutí vecí, a to rukavíc a kukly obžalovaného F., ktoré použil pri spáchaní trestného činu. Poškodených so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces, keďže dokazovanie v tomto smere by presahovalo rámec dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Proti tomuto rozsudku podal do zápisnice na hlavnom pojednávaní dňa 03.10.2018 odvolanie obžalovaný D. F., a to čo do výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil jeho obhajca JUDr. Michal Ellinger podaním zo dňa 23.10.2018, doručeným okresnému súdu dňa 25.10.2018.

V odvolaní namietal výrok napadnutého rozhodnutia, pretože ho nepovažuje za správny ani dôvodný. Uložený trest je neprimerane prísny a neadekvátny. Prijatím vyhlásenia podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku má za to, že obžalovaný umožnil súdu zjednodušený postup vo veci, aby nemusel vykonávať dokazovanie vo veci. Poukázal na zbierku stanovísk a rozhodnutí NSSR č. 5/2017, a to konkrétne na rozhodnutie č. 44. Samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu. Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. d), c) Trestného poriadku, keďže páchatel' neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Dňa 03.05.2019 bolo Krajskému súdu doručené doplnenie k odvolaniu od obžalovaného D. F.. Namietal, že okresný súd vôbec neprihliadol na § 45 ods. 3 Trestného zákona, neodcudzil všetky veci, ktoré si pani poškodená nahlásila, okresný súd neprihliadol na jeho vyhlásenie a nerešpektoval zásadu už uložených trestov podľa § 43 Trestného zákona, pretože jeho osobná sloboda pri takto uložených trestoch je 122 mesiacov. Takto uložené tresty sú pre neho prísne a neprimerané. Priznal sa a trestný čin oľutoval.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný D. F. a obhajca obžalovaného JUDr. Michal Ellinger. Verejné zasadnutie na odvolacom súde sa konalo v neprítomnosti poškodených: COOP Jednota, I. A., J. I., Ing. V. A..

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla odvolanie obžalovaného D. F. ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného D. F. zotrval na odvolacích námietkach prezentovaných v písomnom odvolaní a okrem toho mal za to, že bolo nezákonne aplikované ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona. Pokiaľ by súd chcel aplikovať § 38 ods. 5 Trestného zákona túto skutočnosť musí uviesť aj vo výroku o vine.

Obžalovaný D. F. uviedol, že sa pridrižiava konečného návrhu svojho obhajcu a zároveň oľutoval svoje konanie.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená - obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, a to v lehote ustanovenej v zákone.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Okresný súd Dunajská Streda zákonným spôsobom vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 03.10.2018 všetky dôkazy potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil (až na výrok o treste, ktorý bolo potrebné zmeniť).

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní sa priznal k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe, skutok oľutoval, na otázky súdu I. stupňa v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku odpovedal áno, na návrh prokurátora konajúci okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo v tomto smere vykonané zákonnou a procesne správnou formou v potrebnom rozsahu. Okresný súd v napadnutom rozsudku avšak pri ukladaní trestu nesprávne použil § 41 ods. 1, § 38 ods. 3 a § 37 písm. h) Trestného zákona.

Odvolací súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to, že už bol za taký trestný čin odsúdený. V danom prípade existovala 1 poľahčujúca okolnosť a 1 priťažujúca okolnosť, teda neprevažoval pomer poľahčujúcich okolností, aby sa mohla znížiť horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona. Keďže sa ale obžalovaný opätovne dopustil spáchania zločinu v súlade s § 38 ods. 5 Trestného zákona, zvýšila sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. (možnosť ukladania sankcie v podobe trestu odňatia slobody v tomto prípade bola v rozpätí od 6 rokov a 6 mesiacov až do 13 rokov a 4 mesiace).

Okresný súd tiež pochybil, keď obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody. Správne mal byť odsúdenému uložený súhrnný trest odňatia slobody.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

V tomto prípade okresný súd napadnutým rozsudkom odsúdil páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal dňa 04.07.2017 a dňa 07.08.2017, teda skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok zo dňa 21.02.2018 pod č. k. 4T/4/2018-133 za iný trestný čin, ktorý spáchal dňa 28.08.2017. Z tohto

dôvodu bolo potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody, pričom treba aplikovať zásady na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

V prejednávanej veci bol súhrnný trest ukladaný s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona, keďže došlo dvoma skutkami k spáchaniu dvoch úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, pričom v takom prípade sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Teda u najprísnejšieho z posudzovaných trestných činov (trestný čin podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s trestnou sadzbou 3 roky až 10 rokov), sa horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody zvýšila o jednu tretinu konkrétne na 13 rokov a 4 mesiace v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona (asperačná zásada). Z uvedeného potom vyplýva, že obžalovanému bol ukladaný jeden súhrnný trest v upravenej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody, ktorá je v rozsahu od 6 rokov a 6 mesiacov až do 13 rokov a 4 mesiace.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku zistil, že súd prvého stupňa pochybil nielen pri rozhodovaní o ukladaní úhrnného trestu, ale aj v tom, keď vo vzťahu k právoplatnému rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 21.02.2018, č. k. 4T/4/2018-133, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa ust. § 194 ods. 1 Trestného zákona, vyslovil, že sa jedná o pokračovací zločin krádeže a v súvislosti s tým aplikoval § 41 ods. 3 Trestného zákona. V tomto konkrétnom prípade totiž okresný súd nesprávne ustálil, že ide o pokračovací zločin krádeže. O pokračovací trestný čin ide vtedy, keď jednotlivé čiastkové konania - čiastkové útoky naplňajú rovnakú skutkovú podstatu trestného činu, pričom v tomto prípade oba skutky nenaplnili skutkovú podstatu rovnakých trestných činov, keďže v rozsudku zo dňa 21.02.2018, č. k. 4T/4/2018-133 išlo o trestný čin porušenia domovej slobody a nie o trestný čin krádeže.

Pojmy "viac" v slovnom spojení "viac trestných činov" v § 37 písm. h/ Trestného zákona a "dva a viac" v slovnom spojení "dva a viac trestných činov" v § 41 ods. 1 Trestného zákona sú synonymom a ustanovenie § 37 písm. h/ Trestného zákona je v tomto rozsahu potrebné vykladať tak, že Trestný zákon považuje za prirážajúcu okolnosť spáchanie viac ako jedného trestného činu.

Spáchanie zbiehajúceho sa trestného činu sa však v súlade so zásadou "ne bis in idem", vyjadrenou v § 38 ods. 1 Trestného zákona nepoužije ako prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2 Trestného zákona)." (R1/2011)

Na základe vyššie uvedeného nemohlo byť použité ustanovenie § 37 písm. h) Trestného zákona ako prirážajúca okolnosť, pretože sa už aplikovala asperačná zásada a keby sme použili aj prirážajúcu okolnosť bola by použitá duplicitne a v rozpore so zásadou "ne bis in idem".

Vzhľadom na skutočnosť, že neboli zistené žiadne dôvody pre postup podľa § 39 Trestného zákona, je uloženie trestu odňatia slobody u obžalovaného správne a zákonné. Výška uloženého trestu zodpovedá závažnosti trestnej činnosti, ktorej sa dopustil, ako aj osobe páchatel'a, keďže v minulosti bol opakovane súdne trestaný.

Pokiaľ by okresný súd ukladal trest na nižšej hranici (obžalovaný sa domáhal aplikácie § 39 Trestného zákona), tak podľa názoru odvolacieho súdu by takto uložený trest obžalovaným bol nezákonný, nedôvodný, neprimeraný, nespravodlivý a nezodpovedajúci požiadavke individuálnej a generálnej prevencie.

Rozhodnutie o spôsobe výkonu trestu zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania, pretože bolo preukázané, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Ostatné odvolacie námietky obžalovaného boli irelevantné, nakoľko napádal výrok o vine, ktorý je však právoplatný a námietky vo vzťahu k uloženému trestu boli irelevantné.

S názorom obhajcu, ktorý prezentoval na verejnom zasadnutí sa odvolací súd nestotožnil. Zastáva ten právny názor, že opätovné spáchanie zločinu nemusí byť vyjadrené v skutkovej vete rozhodnutia. Avšak odvolaciemu súdu neuniklo pozornosť, že práve táto okolnosť je v napadnutom rozsudku vo výroku o vine vyjadrená.

Okresný súd obžalovanému nesprávne uložil trest prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu (rukavice a kukly) z dôvodu, že na hlavnom pojednávaní nevykonali žiadne dôkazy, ktoré by nasvedčovali, že tieto veci patria obžalovanému, pretože trest prepadnutia vecí možno uložiť len ak ide o veci patriace páchatelovi trestného činu.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení, úvah a záverov, dospel odvolací súd k rozhodnutiu o potrebe čiastočne zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu pre obžalovaného D. F.. Nakoľko výsledky vykonaného dokazovania umožňovali odvolaciemu súdu v tejto časti rozhodnúť, postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd obžalovaného D. F. zaradil pre výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.